

[Stensballe.]

vil derigennem, hvis vi regner med en Gennemsnitsudgift paa ca. 22 Mill. Kr., ogsaa komme op paa ca. 80 straks og, naar Benzinafgiften kommer til at virke, paa ca. 90. Nu ligger Dækningsprocenten, som det fremgaar af Bilag 5, nede paa et langt, langt lavere Tal.

Tabellen i Betænkningen viser, at Byerne, København og Frederiksberg vil faa et betydeligt større Beløb end hidtil, hvilket de til Fordel for deres Vejnet selv kan disponere over.

Flertallet stiller desuden et Ændringsforslag til Lovens § 9, Stykke 5, svarende til det af Ministeren for offentlige Arbejder udarbejdede Forslag til en bedre Affattelse af § 9, Stykke 8. Men Flertallet vil dog gerne gøre opmærksom paa, at hvis den højtærede Minister i Marts Maaned i Fjor havde modtaget et af de Konservative og Venstre i Folketinget stillet Ændringsforslag, svarende til den i det nuværende Lovforslag foretagne Formulering af § 2, Stykke 4, 2det Afsnit, saa vilde han have undgaet den Skævhed, der her er fremkommet.

Desuden er der fra Flertallets Side stillet Forslag om at foretage en Ændring af Lovens § 8, 2det Stykke, hvorefter Motorbaadsejerne kan opnaa Refusion af Benzinafgiften; derigennem imødekommer man den Henvendelse, der har fundet Sted fra Foreningerne af Motorbaadsejere her i Landet.

Mindretallet er fremkommet med adskillige Betragtninger, som jeg gerne vil have Lov til at opholde mig lidt ved, idet jeg ikke mener at kunne erkende, at disse Betragtninger er helt rigtige. Jeg mener at have Ret til dette, ikke mindst fordi Mindretallets Betænkning er skrevet, efter at vi har indleveret Flertalsforslagene.

Mindretallet siger, at det

„finder Anledning til at erindre om, at de Beløb, der anvendes til disse kommunale Vejarbejder, og som jo derved ogsaa kommer Kommunerne til gode, ikke er taget fra Kommunerne, men skyldes Motorafgifternes Vækst udover, hvad der var forudsat ved Motorafgiftsloven af 1927, som tilsigtede at bringe Kommunernes Vejudgifter ned til, hvad de var i 1913—14, forhøjet med Pristallet“.

Ja, det er for saa vidt rigtigt, at det, man kom til den Gang, var opbygget paa dette Princip, men jeg er ikke sikker paa, at Beregningerne holder Stik nu, for det første fordi Motor kørselen er blevet af langt større Omfang end den Gang, og for det andet fordi jeg ganske bestemt tror, at man nu kunde vedligeholde Vejene betyde-

ligt billigere, end da denne Betænkning blev afgivet i Vinteren 1927. Men siden den nævnte Lovs Vedtagelse er der i Fjor vedtaget en ny Lov, hvorved der er tilvejebragt et helt andet Grundlag, idet Kommunerne nu skal have gennemsnitlig indtil 80 pCt. af deres Udgifter til Vejene dækket, for Amternes Vedkommende fra 1921—22 og videre frem, for Sognekommunernes Vedkommende fra 1923—24 og videre frem; og jeg kan dog ikke tænke mig andet end, at naar saadanne Bestemmelser er givet i Motorafgiftsloven, maa man ogsaa have Forpligtelse til saa hurtigt som muligt at naa til at skaffe denne Dækning; ellers var der ingen Grund til at fastsætte disse høje Procenttal. Men det modvirkes jo af de Bestemmelser, der findes i § 9, 1ste og 2det Stykke, hvorefter der forlods udtages et stort Beløb til særlige Vejarbejder; thi en Beregning her vil vise, forudsat da, at ikke selve Motorafgiften stiger, men forbliver konstant, at Kommunerne efterhaanden bliver daarligere og daarligere stillet. Det var ogsaa det, Sogneraadforeningerne kunde se i Fjor, og derfor fremkom der i Fjor til Landstingsudvalget Henvendelse fra dem om at faa dette rettet. Og det skete til Dels, men ikke i tilstrækkeligt Omfang under Hensyn til de økonomiske Forhold, vi lever under nu. Derfor maa vi afvise de Betragtninger, der her anføres af Mindretallet; vi kan ikke dele dem. Den Forudsætning, der anføres, har den højtærede Minister for offentlige Arbejder allerede forladt i Fjor, da han stillede det nye Forslag, og vi mener, at hvis der ikke sker en Ændring, saaledes som vi foreslaar det, vil denne 80 pCt.'s Dækning ikke blive andet end noget i Retning af en Lygtemand. Den vil ikke faa Realitet i lange Tider, og Kommunerne vil komme ind under akkurat de Forhold, som Sogneraadforeningerne saa stærkt har paaapeget i Henvendelsen hertil.

Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at efter Mindretallets Udtalelser i Betænkningen har Ministeren for offentlige Arbejder i Udvalgsmødet sagt, at Ministeriet ikke kunde overlade Vejadministrationen til Vejerne, det vil sige Kommunerne, hvor det drejer sig om Veje af mere end rent lokal Art. Amts- og Sognekommunerne har imidlertid gennem flere Menneskealdrer haft denne Administration under sig, og det forekommer i hvert Tilfælde ikke mig, at der er vundet noget særligt ved, at noget af den i de sidste to Aar er overgaaet til Ministeriet. Resultatet er kun blevet det, at der er skabt Veje, som